

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата педагогічних наук, професора
Кадемії Майї Юхимівни на дисертацію Литвина Віталія Андрійовича
*“Формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній
підготовці вищого навчального закладу”*,

подану на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі
спеціальності 13.00.04 – Теорія і методика професійної освіти

Актуальність дослідження. В умовах масового використання в усіх сферах суспільного життя інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в Україні посилюються вимоги до підготовки з інформатики студентів ВНЗ, зокрема до вміння застосовувати новітні технології для вирішення професійних завдань. Інформатизація освіти спрямована на розвиток інтелектуального потенціалу нації, удосконалення форм і змісту навчально-виховного процесу, впровадження комп'ютерно орієнтованих методів навчання. Водночас, незважаючи на вагомий напруження українських і зарубіжних науковців, украї недостатньо психолого-педагогічних досліджень, де застосування ІКТ розглядається як цілеспрямований процес модернізації професійної освіти та підвищення інформаційної культури фахівців.

Діяльність у багатьох галузях нині передбачає широке використання засобів ІКТ, які завдяки автоматизації інформаційно-технологічних процесів суттєво підвищують продуктивність праці, подекуди принципово її змінюючи. Зокрема, професійну компетентність архітекторів складно уявити без навичок використання професійно орієнтованого програмного забезпечення, засобів зв'язку, банків даних нормативної, технологічної, прогностичної та економічної інформації. Тому, безперечно, підготовка майбутніх архітекторів у ВНЗ має відбуватися в інформаційному освітньому середовищі, зорієнтованому на формування в майбутніх фахівців професійно важливих якостей, зокрема інформаційної культури. Таким чином, тема, яку обрав В. А. Литвин для дослідження, є актуальною, важливою для теорії і методики професійної освіти. Вона органічно пов'язана із завданнями інформатизації вищої освіти в Україні.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і наукова новизна. Дисертаційна робота В. А. Литвина присвячена дослідженню проблем підготовки фахівців архітектурного профілю у вищих навчальних закладах, визначенню особливостей, тенденцій і принципів формування інформаційної культури архітекторів, теоретичному обґрунтуванню педагогічних умов такої підготовки, розробці технології формування інформаційної культури студентів у процесі навчання та в подальшій професійній діяльності, а також перевірці запропонованих підходів у процесі організації та здійснення педагогічного експерименту. Робота виконана відповідно до висунутої автором гіпотези дослідження.

У дисертаційному дослідженні чітко з'ясовано стан дослідження обраної проблеми, визначено актуальні напрями і перспективи застосування ІКТ у підготовці архітектора, що впливають на формування професійно значущих знань, умінь і навичок майбутніх фахівців. Головною причиною, що стримує інформатизацію професійної підготовки архітекторів, В. А. Литвин слушно вважає слабкий зв'язок між теоретичними розробками та практикою формування інформаційної культури, а також викладання інформатики і використання ІКТ в архітектурній освіті. Виходячи з цього, окреслено наукову позицію автора.

Для досягнення поставленої мети – формування інформаційної культури студентів-архітекторів у ВНЗ – використані сучасні методи дослідження, адекватні поставленим завданням; коректно обрана послідовність його етапів, що дозволило дисертанту отримати достовірні результати.

У дисертації всебічно розглянуто концептуальні засади професійної підготовки майбутніх архітекторів, основи професійної та інформаційної культури архітекторів. Вперше на основі комплексного аналізу розглянуто особливості та специфічні принципи формування інформаційної культури архітекторів у ВНЗ. Визначивши складові інформаційної культури майбутніх архітекторів, В. А. Литвин зробив висновок, що ефективним є навчання студентів методиці створення об'ємно-просторової комп'ютерної моделі об'єкту, отриманої шляхом перетворення будівельного об'єкту в інформаційну модель будівлі (ІМБ).

За результатами теоретичного аналізу процесу інформатизації архітектурної освіти, теоретичних і методичних досліджень щодо застосування ІКТ в освітньому процесі, здобувач розробив модель формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній підготовці ВНЗ. Це, на нашу думку, важливо для вдосконалення професійної підготовки у вищій освіті технічного профілю, зокрема, для навчання студентів-архітекторів. Для реалізації моделі цілком логічно обґрунтовані педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у освітньому процесі ВНЗ. До них віднесено: неперервну інформатичну підготовку студентів; комплексне застосування ІКТ у професійній підготовці; використання засобів інформаційного моделювання в навчанні; інформатизацію проектної освітньо-професійної діяльності.

Запропонована дисертантом комплексна технологія формування інформаційної культури майбутніх архітекторів включає: інтегроване вивчення інформатики, комп'ютерного моделювання та систем автоматизованого проектування; застосування електронних освітніх ресурсів; проектне навчання; дослідницьку діяльність студентів. Слід відзначити, що добір педагогічних технологій виконано на основі глибокого і всебічного аналізу наукового доробку з різних аспектів архітектурної освіти, особливостей діяльності архітекторів в сучасному інформаційному суспільстві, досвіду організації навчання архітекторів, а також педагогічного аналізу змісту професійно орієнтованих і практичних дисциплін, виявлених проблем і причин, що їх викликають у практиці підготовки фахівців за архітектурними спеціальностями в українських ВНЗ.

Істотним внеском В. А. Литвина є розширення змісту й обсягу інформатичних дисциплін у підготовці архітекторів («Інформатика та основи комп'ютерного моделювання архітектурних об'єктів», «Системи автоматизованого проектування в архітектурній діяльності», «Технології інформаційного моделювання будівлі»). Концентруючи увагу на комплексному застосуванні ІКТ здобувач пропонує організувати інформаційно-освітнє середовище ВНЗ, в якому студенти здобувають уміння генерувати ідеї, нестандартно підходити до професійно-інформаційної діяльності, поповнювати

власні компетентності. Опанування динамічними засобами ІМБ дозволяє студентам зрозуміти методологію архітектурної діяльності, усвідомити варіативність інформації, інформаційну сутність архітектурного об'єкта, розвиває здатність осмислено працювати з ІКТ. Водночас, системна інформатизація проектної діяльності забезпечує студентів комплексом проектно-технічних та інформаційно-технологічних знань і вмінь, професійно важливих якостей для виконання архітектурних проектів, здатністю до швидкої адаптації та опанування нових технологій в архітектурі. Методичне забезпечення, яке розробив і застосував В. А. Литвин, заслуговує на увагу як інструмент активізації творчого мислення майбутніх архітекторів, їхнього професійного становлення та розвитку інформаційної культури.

Позитивної оцінки заслуговує проведена дисертантом експериментальна робота щодо розкриття особливостей, шляхів і перспектив упровадження в навчальний процес ВНЗ технології формування інформаційної культури студентів-архітекторів, апробація розроблених педагогічних умов формування інформаційної культури у ВНЗ архітектурного профілю. Під час констатувального експерименту ретельно опрацьовані нормативні документи вищої освіти, зокрема архітектурної, та вивчено реальний стан проблеми професійної підготовки архітекторів в Україні. Для проведення діагностики визначено рівні підготовки майбутніх архітекторів до професійної інформаційної діяльності, обґрунтовано критерії та показники сформованості інформаційної культури фахівців. Варто схвалити детальне проведення дисертантом формувального педагогічного експерименту щодо перевірки гіпотези дослідження, різноплановий аналіз його результатів із вдалим застосуванням методів і сучасних методів математичної статистики, а також ґрунтовний виклад отриманих результатів стосовно впливу запропонованих заходів на рівень сформованості компонентів інформаційної культури студентів, а також на підвищення якості їхньої професійної підготовки.

Заслуговує уваги й те, що за результатами апробації запропонованих автором педагогічних умов і технології організації навчання розроблено та впроваджено у навчальний процес методичні рекомендації щодо формування інформаційної

культури майбутніх архітекторів, а також виявлено проблеми, з якими зустрічаються викладачі архітектурних спеціальностей ВНЗ й які потребують цілеспрямованого вирішення з метою ефективної підготовки кваліфікованих архітекторів.

Повнота викладу наукових положень в опублікованих працях. Публікації автора повністю відображають зміст дисертаційного дослідження, результати якого достатньо повно впроваджені в освітню практику, висвітлені у фахових та іноземних виданнях (32 публікації), пройшли широку апробацію на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях. Джерельна база наукового дослідження становить 365 найменувань.

Значущість результатів дослідження для науки і практики та рекомендації щодо їх використання. Дотримання причинно-наслідкових зв'язків, логічність і системність викладу матеріалу, а також застосування адекватних методів дослідження забезпечили наукову змістовність висновків. Модель і педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх архітекторів в освітньому процесі ВНЗ, структура інформаційної культури архітектора, напрями та перспективи застосування ІКТ у підготовці архітекторів; особливості та принципи формування інформаційної культури архітекторів у ВНЗ; завдання та зміст інформатичної підготовки архітекторів, теоретичні засади технології формування інформаційної культури майбутніх архітекторів та інші запропоновані теоретичні положення та рекомендації можуть бути використані для модернізації вищої архітектурної освіти. На їх основі запропоновано навчальні програми курсів “Інформатика та основи комп’ютерного моделювання архітектурних об’єктів”, “Системи автоматизованого проектування в архітектурній діяльності”, “Технології інформаційного моделювання будівлі”; обґрунтовано кваліфікаційні вимоги до професійно-інформаційної діяльності фахівця-архітектора; систематизовано матеріали для проектного навчання (“Архітектурне проектування”) у ВНЗ; удосконалено засоби інформатичної підготовки фахівців.

Отже, дисертаційне дослідження В. А. Литвина є актуальним і своєчасним, написане на належному науковому рівні. Усі дослідницькі матеріали викладено

логічно, послідовно та лаконічно, поставлені завдання виконано в повному обсязі, наукові розробки і методичні матеріали впроваджено у низці ВНЗ України. В авторефераті висвітлено всі основні положення, висновки і рекомендації, сформульовані в дисертації.

Зауваження до змісту дисертації. Незважаючи на позитивну оцінку виконаного дисертаційного дослідження, висловимо побажання та зауваження:

1. Завдання 3 дослідження можна поєднати із завданням 1.

2. Розглядаючи педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх архітекторів, бажано більш детально проаналізувати відповідний навчальний план, а на його основі комплекс предметів у процесі вивчення яких формується інформатична компетентність.

3. Під час розгляду педагогічних умов (2-розділ) бажано навести у змісті або у додатках власні розроблені матеріали: сайти, ЕНМК та ін.

4. На с. 113 зазначається, що важливим у формуванні інформаційної культури майбутніх архітекторів є використання в навчальному процесі особистісно-орієнтованого підходу, використання новітніх технологій навчання, але бажано конкретно зупинитись на цих технологіях.

5. Матеріали III розділу: case-study, системи управління навчанням, створення ЕНМК, ЕОС бажано розглядати у II розділі, в якому вже йде мова щодо цих технологій, що дасть можливість уникнення дублювання.

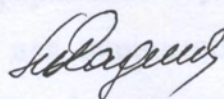
Висновок щодо відповідності дисертаційної роботи встановленим вимогам. Вказані зауваження не впливають на загальну оцінку педагогічного дослідження В. А. Литвина. Воно є закінченим і самостійним, має актуальну тему, наукову новизну, теоретичну і практичну значущість, а також є вагомим внеском у новий перспективний напрям педагогіки професійної освіти.

Дисертаційна робота “Формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній підготовці вищого навчального закладу” відповідає вимогам щодо дисертаційних робіт, поданих на здобуття наукового ступеня кандидати педагогічних наук, зокрема, пп. 9, 11, 12 і 13 “Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового

співробітника”, а її автор – Литвин Віталій Андрійович – заслугоує присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – Теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент:

кандидат педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри інноваційних та
інформаційних технологій в освіті
Інституту магістратури, аспірантури та
докторантури Вінницького державного
педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

М. Ю. Кадемія

Зразок підпису

Засвідчую

Інчальник відділу кадрів

" " 20 р.

ВІДГУК

офіційного опонента – доктора педагогічних наук, професора
Козяра Михайла Миколайовича
на дисертаційне дослідження Литвина Віталія Андрійовича
«Формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній
підготовці вищого навчального закладу»,
подане на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук
за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Постійні зміни у змісті та характері праці, зумовлені становленням інформаційного суспільства, потребують перегляду усталених підходів до підготовки інженерно-технічних працівників. Реалізація цілей освіти – формування компетентності, світогляду, творчості фахівця – нині можлива лише шляхом доступу до інформаційних ресурсів, опанування навичок роботи з різноманітною інформацією, розроблення та впровадження новітніх методів навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Підготовка архітекторів у ВНЗ потребує впровадження технологій навчання, заснованих на інноваційних засобах архітектурної діяльності та концепції інформаційного моделювання. Водночас, вивчення психолого-педагогічної та методичної літератури з проблем професійної освіти, а також дослідження педагогічної практики свідчить, що, незважаючи на численні пошуки в напрямі наукового осмислення інформатизації навчального процесу, питання формування інформаційної культури фахівців вивчаються недостатньо. З огляду на це, дисертаційне дослідження В. А. Литвина, в якому викладені теоретичні та методичні засади проблеми формування інформаційної культури студентів-архітекторів, є актуальним і корисним.

Виконана дисертація є доцільною як з огляду педагогічної теорії, так і практики. Щодо теоретичного аспекту, то тут автор обґрунтовує та розв'язує питання інформаційної культури майбутніх архітекторів у ВНЗ на сучасних концептуальних засадах і теоретико-методологічних підходах. Що ж стосується практичної сторони, то вона також є очевидною, оскільки розкриває, за яких саме умов і якими засобами можна продуктивно сформувати інформаційну культуру студента цього профілю і надати йому реальну можливість творчо реалізувати себе у практичній діяльності.

Науково-категоріальний апарат праці є добре сформульованим: чітко визначені предмет, об'єкт, завдання, методи дослідження, експериментальна база тощо. Структурно дисертація складається з трьох розділів.

У вступі В. А. Литвин достатньо аргументував актуальність теми дослідження, сформулював мету, гіпотезу та завдання дослідження, його методологічну основу, а також слушно визначив новизну та практичне значення.

У першому розділі *«Теоретико-методологічні дослідження інформаційної культури архітекторів»* автор розглядає методологічні засади інформаційної культури; висвітлює становлення і розвиток ІКТ в архітектурній діяльності та підготовці архітекторів; обґрунтовує особливості та принципи формування інформаційної культури архітекторів. На цій основі вибудовано авторський підхід до інформатизації професійної освіти. Здобувач ґрунтовно підійшов до розроблення теоретичних положень формування інформаційної культури студентів-архітекторів, спираючись на вимоги системного, культурологічного, діяльнісного, середовищного, інформологічного підходів.

Дисертантом окреслено основи професійної культури архітекторів, визначено напрями і перспективи застосування ІКТ, викладено принципи, особливості, тенденції формування інформаційної культури архітекторів у ВНЗ. Особливої уваги заслуговує підхід автора до визначення поняття інформаційної культури архітектора та її структури, який базується на інтегруванні методології архітектури із сучасними педагогічними концепціями. В. А. Литвин слушно вважає, що підвищення якості архітектурної освіти разом із розвитком новітніх педагогічних технологій потребує збереження гуманітарно-естетичної традиції навчання, а також застосування в навчальному процесі сучасної інформаційно-обчислювальної техніки та прикладного програмного забезпечення, врахування особливостей професійної роботи з інформацією в архітектурній галузі. Визначено складові інформатичної компетентності архітектора, зокрема загальноінформатичні та спеціальноінформатичні компетенції, і професійно важливі якості архітектора, що належать до інформаційної культури.

У другому розділі *«Модель і педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх архітекторів в освітньому процесі ВНЗ»* на основі аналізу психолого-педагогічної, методичної літератури та власного досвіду дисертанта побудовано модель формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній підготовці ВНЗ та обґрунтовано педагогічні умови, спрямовані на її реалізацію.

Модель формування інформаційної культури майбутніх архітекторів відтворює авторське бачення продуктивних механізмів і заходів щодо вдосконалення процесу підготовки архітекторів з урахуванням вимог інформатизації архітектурної та освітньої діяльності, оптимізацію змісту та структури інформатичної та професійно-інформаційної підготовки студентів. Реалізація обґрунтованих умов забезпечить актуалізацію й інтенсифікацію освітнього процесу, використання креативних можливостей ІКТ для розвитку професійного мислення студентів відповідно до сучасних архітектурних концепцій, удосконалення методів навчання. При цьому формується інформаційна культура майбутніх архітекторів, а отже, їхня готовність до професійно-інформаційної діяльності.

Слушним вважаємо авторський підхід щодо комплексного застосування інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці архітекторів, використання засобів інформаційного моделювання у процесі їх навчання. Аргументованим, на наш погляд, є акцентування В. А. Литвина на питаннях спрямованості освітнього процесу на проектну професійно-інформатичну діяльність студентів-архітекторів, підготовку науково-педагогічних працівників архітектурного профілю до впровадження ІКТ в освітню діяльність.

У третьому розділі *«Дослідно-експериментальна робота з формування інформаційної культури майбутніх архітекторів»* В. А. Литвин висвітлив організацію та етапи експерименту, діагностичний інструментарій оцінювання складових інформаційної культури майбутніх архітекторів, виклав технологію формування інформаційної культури майбутніх архітекторів, кількісні та якісні результати перевірки її ефективності, інтерпретував статистичний аналіз одержаних даних.

Дисертація має експериментальний характер. Чітко викладена програма та методика педагогічного експерименту, в якій коректно сформульовані мета, завдання, гіпотеза, відповідно до методології визначені етапи експериментального дослідження. Не викликають заперечення обрані критерії та показники сформованості інформаційної культури і методика оцінювання, що допомогла автору визначити конкретні рівні сформованості інформаційної культури майбутніх архітекторів. Отримані реальні результати стану інформаційної культури студентів дали змогу розробити технологію формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у ВНЗ.

Автор пропонує використання комплексу педагогічних технологій (інтегрованого вивчення інформатики, комп'ютерного моделювання та систем автоматизованого проектування; застосування електронних освітніх ресурсів; проектного навчання; дослідницької діяльності студентів, а також оновлення і розширення змісту інформатичної підготовки), що не лише забезпечує формування основ інформаційної культури, а й підвищує методологічний, загальнонауковий і професійний рівень студентів.

Аналізуючи емпіричну частину дисертаційного дослідження В. А. Литвина, відзначимо те, що автор обґрунтував обсяг репрезентативної вибірки. Відмінною рисою дослідно-експериментальної роботи є докладний опис методики оброблення емпіричних результатів дослідження за допомогою програми Statistica. Загалом, у дослідженні доведено доцільність упровадження в освітній процес ВНЗ педагогічних умов і комплексу технологій формування інформаційної культури майбутніх архітекторів. Заслугує на схвалення також те, що дисертант перевіряв, чи можуть випускники застосовувати на практиці отримані знання, вміння і навички роботи з професійною інформацією, визначивши кореляційний зв'язок між інформаційною культурою студентів та їхніми оцінками за виконання дипломного проекту.

Висновки та рекомендації за результатами дослідження повністю відображені в авторефераті й опублікованих автором наукових працях.

Значення отриманих результатів:

– на теоретичному рівні: вперше розроблено модель формування інформаційної культури майбутніх архітекторів в освітньому процесі ВНЗ і обґрунтовано педагогічні умови її реалізації і розроблено теоретичні засади технології формування інформаційної культури майбутніх архітекторів; уточнено структуру інформаційної культури архітектора, напрями та перспективи застосування ІКТ у підготовці архітекторів; особливості та принципи формування інформаційної культури архітекторів у ВНЗ; завдання та зміст інформатичної підготовки архітекторів на основі їхніх професійних функцій та особливостей роботи з інформацією в архітектурній галузі;

– на прикладному рівні: розроблено та впроваджено у практику ВНЗ комплекс технологій формування інформаційної культури майбутніх архітекторів; апробовано педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх архітекторів; методика поєднання традиційних та інноваційних форм організації професійної підготовки; запропоновано навчальні програми відповідних курсів; обґрунтовано кваліфікаційні вимоги до професійно-інформаційної діяльності архітектора; систематизовано матеріали для проектного навчання у ВНЗ; удосконалено засоби інформатичної підготовки фахівців.

Наукова новизна роботи забезпечується розширенням і доповненням відомих даних, їх уточненням і конкретизацією, а також поширенням відомих результатів на нові педагогічні об'єкти. Дослідження містить уперше обґрунтовані теоретичні положення та практичні рекомендації, які впроваджені в практику та сприяють підвищенню якості професійної підготовки майбутніх архітекторів. Положення та висновки дисертаційного дослідження конкретизують систему взаємопов'язаних організаційних, навчально-методичних, техніко-технологічних перетворень, спрямованих на задоволення інформаційних, навчально-проектувальних і комунікаційних потреб студентів-архітекторів. Це становить практичну значущість дослідження, результати якого можуть використовуватися для розроблення посібників, інноваційних засобів навчання, підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

За темою дослідження В. А. Литвин опублікував 32 наукових і науково-методичних праці, зокрема розробив методичні посібники для викладачів ВНЗ

архітектурного профілю. Одержані результати апробовані на 19 науково-практичних конференціях, використовуються в навчальному процесі, у підготовці методичного забезпечення. Дисертант використав 365 джерел, 23 із яких – іноземною мовою.

Матеріали дослідження свідчать, що поставлені завдання розв'язані, мета – досягнута. Автореферат відображає основний зміст дисертації.

Разом із тим, слід зробити декілька зауважень, урахування яких дозволить удосконалити логіку викладення результатів дослідження:

1. На нашу думку, автор недостатньо уваги приділив аналізу застосування ІКТ у професійній підготовці архітекторів за кордоном. Роботу збагатили б узагальнення та висновки про те, як використати зарубіжний досвід формування інформаційної культури студентів-архітекторів.

2. У першому розділі, зокрема в підрозділі 1.1 (стор. 36-38) автором визначаються й аналізуються проблеми та недоліки сучасної архітектурної освіти. Було б добре їх узагальнити та систематизувати в Додатках.

3. У роботі детально описано прикладні програмні комплекси та спеціалізовані засоби ІКТ, які доцільно використовувати в підготовці архітекторів, а також вплив їх можливостей на формування професійних якостей майбутніх фахівців (підрозд. 2.2–2.4). На нашу думку, цю інформацію було б доречно подати в таблиці таким чином: назва та функціональні можливості програмного забезпечення, в межах яких дисциплін навчального плану їх слід застосовувати і на які компетентності та складові інформаційної культури майбутніх архітекторів вони впливають.

4. Технологія інтегрованого вивчення інформатики, комп'ютерного моделювання та систем автоматизованого проектування (підрозд. 3.3) передбачає відповідне змістове наповнення. Тому доцільно було не лише запропонувати зміни до навчального плану, що враховують завдання формування інформаційної культури, а також подати розроблені робочі програми навчальних дисциплін і підготовлені дидактичні матеріали (конспекти занять, практичних робіт, завдання для самостійної роботи тощо).

5. Зауваження редакційного характеру – в тексті дисертації, на жаль, зустрічаються мовностилістичні й технічні неточності.

Утім, висловлені зауваження не применшують значущості дисертаційного дослідження В. А. Литвина для теорії і практики професійної освіти, а отже, не впливають на його загальну позитивну оцінку.

Дисертаційна робота «Формування інформаційної культури майбутніх архітекторів у професійній підготовці вищого навчального закладу» є самостійною та завершеною, за своєю актуальністю, науковою новизною, рівнем розробок, теоретичним і практичним значенням, внеском у педагогічну науку відповідає вимогам до кандидатських дисертацій, зокрема, пп. 9, 11, 12 і 13 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24.07.2013 р., а її автор – Литвин Віталій Андрійович – заслуговує присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент –

доктор педагогічних наук, професор,
ректор Львівського державного
університету безпеки життєдіяльності

М. М. Козяр

